

Justifikazioaren definizio biblikoa

Bibliaren justifikazioa ez da egintza judiziala. Ez dago parekotasunik giza auzitegien justiziaren eta Jainkoaren justiziaren artean. Jainkoaren justifikazioa Jainkoaren ekintza sortzaile batetik dator, zeinaren bidez gizon berri bat Jainkoaren arabera sortzen baita benetako justizia eta santutasunean (Ef 4:24). Bibliaren justifikazioak ez du egintza judizialaren antza, giza auzitegian ere erruduna ez delako errugabea.

Justifikazioaren definizio biblikoa

Bibliako JUSTIFIKAZIOA ebanjelioaren (fedea) Kristorengan sinesten (atseden hartzen) dutenentzat baldintza berria da, Jainkoaren egintza sortzailearen ondorioz, eta Adanengan sortutako gizona, Jainkoaren aurrean erruduna, ondoren Kristorekin hiltzea gizon zuzen berri bat sortu (egin) da, erru eta zigorrik gabe.

Jakina da 'justifikatua' eta 'justizia' hitzak greziar antzeko hitzen itzulpenak direla (dikaiōñ aditza, justifikatu, justifikatu, justifikatu; izena, dikaiosune, justizia; adjektiboa, Dikaios, justua).

Jainkoak gizakia justifikatzen duenean gizon berria sortu duelako da, hau da, gizon berria justua da eta, horregatik, Jainkoak justua eta zuzena dela deklaratzeko du.

Jainkoak gizakia justifikatzen duenean gizon berria sortu duelako da, hau da, gizon berria justua da eta, horregatik, Jainkoak justua eta zuzena dela deklaratzeko du.

Ekintza judizialak edo gupidazko ekintzak ez luke inoiz finkatuko izaki berriarentzat egokia den zuzentasun-baldintza (errugabetasuna). Kristorengan sortutako gizon berria erruduntasunetik libre dagoelako besterik ez da deklaratzeko, hau da, gizon berria Obedientziaren semea da, bere egoera zaharrarekin kontrastatzen duena: erruduna, madarikagarria, haserrea eta desobedientziaren semea.

Teologo askorentzat, eta horien artean E. H. Bancroft nabarmentzen dugu, justifikazioa hau da:

‘Jainkoaren egintza judiziala, zeinaren bidez Kristorengan konfiantza jartzen duena bere begietara deklaratzeko baita eta erru eta zigor guztietatik libre dago’ Bancroft, Emery H., Elementary Theology, 3. Ed., 1960, Hamargarren Inpresioa. , 2001, Editora Batista Regular, 255. orrialdea.

Scofieldentzat, justifikatuta dagoen arren, fededuna bekataria da oraindik. Jainkoak zuzena dela uste du, baina horrek ez du esan nahi Jainkoak norbait zuzen egiten duenik.

“Justifikazioa jainkozko aintzatespen ekintza da eta ez du esan nahi pertsona bat zuzena bihurtzea” Scofield, C. I., Scofield Bible with References, Romans 3: 28.

Badirudi Justifikazioa ez dela ekintza judiziala. Ez dago parekotasunik giza auzitegien justiziaren eta Jainkoaren justiziaren artean. Justifikazioa Jainkoaren egintza sortzaile batetik dator, eta horren bidez gizon berria sortzen da, Jainkoaren arabera benetako justizia eta santutasunean (Ef 4:24). Justifikazioa ez da egintza judiziala, giza auzitegietan ere ezin baita erruduna errugabetzat jo.

Justifikazioa ebanjelioaren egiaren bidez egiten da, hau da, behin santuei ematen zitzaien fedearen (ebanjelioaren) bidez. Gizonak Jainkoarengan gordetzen duen «fedea» ez da justifikatzen duena, baina justifikazioa gizon berriari bizitza ematen dion boterea jasotzen duen «ebanjelioaren mezutik» (fedea) dator (Rom. 1:16 -17).

Botere hori sinesten dutenei (fedea) ematen zaie, hau da, Kristorengan atseden hartzen dutenei, Adamen seme-alabak beretzat seme-alabak izateko boterea duenari (Joan 1:12 -13). Horregatik, Paulok dio Jainkoaren justizia «fedearen fedea» dela.

Scofield-entzat Jainkoak ez du pertsona bidezkoa egiten, baizik eta bidezkoa dela aitortu eta tratatzen du. Orain justifikazio bidez itzulitako hitza zuzena egitea, egitea, aldarrikatzea da, eta gizon berria Kristorengan sortzean, Jainkoak gauza guztiak berri bihurtzen ditu. Kristorengan gizon berri bat agertzen da, baldintza berri batekin eta garai berri batean!

Gizon berria benetako justizian eta santutasunean sortzen da, eta, beraz, Jainkoak egiten duen adierazpena izaki berriaren gainera erortzen da, inoiz Adanengan sortutako gizon zaharraren gainera. Jainkoa ez da gezurra esateko gizona. Ez ditu gezurrak aldarrikatzen. Zintzoak bakarrik deklaritzen dira zuzenak. Jainkoak pertsona bat zuzena aitortu eta deklaratu balu, hala ez zen arren, ez litzateke egia izango. Hala ere, badakigu Jainkoa egia dela eta ez lukeela gezurrik ezarriko:

“Beraz, Jainkoak gezurra esatea ezinezkoa den bi gauza aldaezinengatik kontsolamendu irmoa izan dezagun, proposatutako itxaropena gordetzeko gure aterpea jarri dugunok” (Heb. 6:18).

Louis Berkhof-ek bere Teologia Sistematikoa justifikazioa egintza judizial gisa definitzen du, goiko gogoetetatik desberdina dena:

“Justifikazioa Jainkoaren ekintza judiziala da, eta bertan adierazten du, Jesukristoren zuzentasunean oinarrituta, legearen aldarrikapen guztiak [bai □□Legeak guri eskatzen digunari dagokionez, obediencia eta epaiketa positibo moduan”. gaizkilearen gaitzespenari eta heriotzari

dagokienez] pozik daude bekatariari begira ”. Idem.

Gizakien auzitegian erruduna ezin da absolbitu edo zigorretik libratu, Jainkoak ez ditu gaiztoak justifikatzen, ekintza hori injustizia litzatekeelako.

“Gezurrezko hitzetatik aldentuko zara, eta ez dituzu errugabeak eta zuzenak hilko; izan ere, ez ditut gaiztoak justifikatuko ”(Ex 23: 7).

Horregatik, Kristorengan sinestean, gizakia Kristorekin hiltzen da, ezarritako zigorra ezin baita transgresorearen pertsonarengandik pasa (Rom. 7: 4). Hildakoa bakarrik dago bekatutik justifikatuta

“Hilda dagoena bekatuagatik justifikatuta dago” (Rom. 6: 7). Horrek esan nahi du Jainkoak ez dituela inoiz gaiztoak zuzenak deklaratzeko, hau da, Adanen ondorengoen ondoren jaiotako gizonak ez ditu inoiz Jainkoak justifikatuko. Kristorengan jaiotakoak bakarrik deklaratzeko dira zuzenak, Kristorekin batera hil direlako eta izaki berri bat berriro agertzen delako.

Jainkoak justu deklaratzeko dituzten Kristorekin hildakoen artetik pizten direnak gizon berria azken Adanen hazia ustelezinaren arabera landatzen da: Kristo (Is 61: 3).